

Комбриг не ховався за спину солдатів

23 липня під час спецоперації зі звільнення від терористів міста Лисичанська Луганської області трагічно загинув командир криворізької окремої бригади Центрального оперативно-територіального об'єднання Національної гвардії України 44-річний полковник Олександр Радієвський.

Того дня гвардійці разом із воїнами 25-ї окремої аеромобільної бригади потрапили в засідку бойовиків. Під час запеклого бою троє воїнів загинули. Долю комбрига розділили двоє його підлеглих – командир батальйону підполковник Павло Сніцар та стрілець солдат Ігор Коцяр. Ще один офіцер НГУ був тяжко поранений і наразі перебуває на лікуванні в медичному закладі...

Полковник Радієвський розпочав нелегкий службовий шлях 1987 р., вступивши до Орджонікідзевського вищого військового командного училища МВС СРСР. Ще курсантом йому випало брати участь у припиненні міжетнічних конфліктів у «гарячих точках» колишнього СРСР – Закавказзі й Середній Азії. А далі він упевнено підіймався щаблями військової кар'єри. Після закінчення 1998 р. магістратури Академії Прикордонних військ України Олександр Віталійович пройшов у дніпропетровському спеціальному моторизованому полку міліції внутрішніх військ МВС

шлях від командира батальйону до командира частини, з серпня 2011-го очолив криворізьку бригаду ВВ. У листопаді 2004 р. був відзначений медаллю «За військову службу Україні», у березні 2009-го – орденом Богдана Хмельницького III ступеня.

Людина обов'язку й честі, мужній та професійний командир, завжди доброзичливий і уважний до співрозмовника – так відгукуються про Олександра Віталійовича його колеги... Полковник Радієвський мав не-

22 липня 2014 р. Полковник Олександр Радієвський повідомляє жителям Северодонецька, що місто звільнене від терористів...

Гвардійці прощаються з командиром. На віко труни поклали генеральський кашкет

абиякий авторитет серед підлеглих – насамперед тому, що йшов у бій попереду них, зокрема особисто очолював спецоперації зі знешкодження блокпостів терористів на підступах до населених пунктів Миколаївки, Семенивки, Слов'янська.

У районі антитерористичної операції він провів загалом два з половиною місяці. Після ротації особового складу вдруге повернувся в зону бойових дій, куди був направлений і старший з двох його синів, командир роти іншої військової частини НГУ лейтенант Андрій Радієвський (він і нині бореться з ворогом на сході держави)...

15 липня Указом Президента за особисту мужність та самовідданість полковник Олександр Радієвський нагороджений орденом «За мужність» III ступеня. А за день до загибелі Олександр Віталійович відчув чи не найвище щастя професійного військового: на центральній площі щойно визволеного Северодонецька зібрався великий натовп місцевих жителів з українськими прапорами. І коли втомлений, але щасливий офіцер оголосив, що місто вільне

від терористів, йому влаштували справжню овацію! Люди вітали визволителів, обнімали й цілували їх, хором скандували російською: «Спа-си-бо!», пригощали солодощами, запрошували до себе в гості. Проте на полковника Радієвського чекали нові бої, і він не дуже переймався лаврами тріумфатора...

За добу, під гнітючим враженням від звістки про загибель Олександра Віталійовича, активісти Северодонецька висунули ініціативу щодо перейменування нинішньої Радянської площі міста на честь полковника Радієвського (докладніше про це можна дізнатися на сторінці «Фейсбуку» <https://www.facebook.com/ploshaRadievskogo>).

Указом Президента від 25 липня 2014 р. полковнику Радієвському присвоєно військове звання генерал-майора (посмертно). Наказом командувача Національної гвардії України підполковнику Сніцару присвоєно звання полковника (посмертно), крім того, його та солдата Коцяра представлено до державної нагороди.

Ірина МАКАРЧЕНКО,
м. Київ

Уродженець Кіровоградщини, випускник окремого факультету внутрішніх військ МВС Академії Прикордонних військ України підполковник **Павло Леонідович Сніцар** присвятив службі у внутрішніх військах та НГУ понад 21 рік. Напередодні загибелі він зустрів у зоні АТО свій день народження: 10 липня йому виповнилося 38 років. Намагаючись вберегти життя своїх підлеглих, офіцер дістав вогнепальне поранення в голову й загинув на місці...

20-річний дніпропетровець солдат **Ігор Олександрович Коцяр** був призваний на строкову військову службу минулого року після закінчення професійно-технічного училища. Мужній, сумлінний, доброзичливий, вірний Військовій присязі юнак протягом місяця брав участь в антитерористичній операції на сході України й до останнього подиху виборював мир на рідній землі...